

TUDOM, NEM ÍGY GONDOLTAD

I.-nak

A sorsom velem született
rendellenesség.
Ma még gyógyíthatatlan.

Tudom, nem így gondoltad,
de nincs más lehetőség,
mint élni így, velem
 /veled/
vagy hagyni az egészet
és terapeuták gondjára
bízni jelent és jövőt.

A múlt ostoba, lidérces
árnyékvilágát pedig
/akár kiadatlan verseket/
mappába gyűrni,
fiókba zárni
/kulcs csobban áradó folyóba/
és szelíd belenyugvással várni
a tolvajkulcsok új nemzedékét.

VALLOMÁS

Miért szégyelljem,
hogy öledért veszek meg,
s nem szépséged az
mi folyton utánad csábít.

Miért hazudjam
másnak arcodat,
hogy a szemnek csúnya vagy
a kéjnek mit se számít.

Így vagy jó nekem –
nappali magánynak,
éjszakai vágynak...

Így vagyok jó neked –
kulcsa életed
titkos ajtajának.

TÚL A NEGYVENEN

Mi vitt feléd?
Nem tudom.
Mi hozott felém?
Már nem kérdem soha.
Hallgat rólunk azóta is,
kerítő cinkosunk,
a kocsmabűzös éjszaka.

Nem szóltunk, csak olvastuk egymást,
meleg, puha kézzel, mint a vak
olvassa ujjbegyével
az üzenetközlő pontokat.

Előbb még szopiszkos félhomály,
aztán felrepedt
és tűzbe borult
felettünk a lég:
szikrát, lángot üvöltve hányva,
égetett belém,
égetett beléd.

Majd hirtelen leparázslott,
a csendes öröm
langyos hamuját terítve ránk,
hogy őrizze tűzünk fészkének
olvadt aranyát.

AJÁNLÁS

Hercegnőm!
Íme, már túl a negyvenen,
testem csupa heg.
Tüdőm rossza tüzek
füstje rágja,
korom üli meg
üszkös kedvemet.

Rettegem a szikrázó tavaszt,
és félem a tűzhozó nyarat.
Átkozva, veretve futok
a parazsas őszön át,
s magányos éjszakáim
fagyó sarába fojtom
a ki nem mondható szavakat.

Kupcsulik Ágnes

AZ ALVÓ

gyöngy születik kagylóhéj homlokon
billeg a lélek a száj peremén
tündér táncol pókláb pillák mögött
húrokat pengetve mosolyt üzen

REGGEL

mindennap
fél hétkor elém áll
arcomban fésülködik
homlokát ráncolva
elégedetlenül szemléli magát
vagy engem
rongyot fog
fényesre pucolja ábrázatom
rávillantom mosolyom
csak nehogy leköpködjön megint
lenyeleti velem keserű ráncait
rám zárja az ajtót
hétkor már egyenes tartással lépked az utcán
szépnek képzelet magát
benneteket is félrevezet
még nem készültem fel
de egy napon
ha összetör is átmenthetőnek hitt lényegemig
arcába ökrendem emészthetetlen fertelmeit

ELÉBED NEM ÁLLOK...

elébed nem állok
kezedhez nem törleszkedem
kicsire gömbölyödöm
elrejttem szemem
de
ha mozgó világban
csak én vagyok
mozdulatlan
kihívás az is
törődj velem